
172

Besluit van 18 maart 1993, houdende regels inzake de verstrekking van uitkeringen in het kader van de regioprogramma's met betrekking tot Zuid-Limburg voor 1993 en 1994 (Besluit uitkeringen regioprogramma's Zuid-Limburg 1993/94)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Economische Zaken van 28 september 1992, nr. 92072812;

Gelet op artikel 2 van de Kaderwet specifieke uitkeringen EZ;
De Raad van State gehoord (advies van 23 februari 1993, nr. W10.92.0452);

Gezien het nader rapport van de voornoemde staatssecretaris van 9 maart 1993, nr. WJA/JZ 93015 917;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Paragraaf 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

1. Onze Minister verstrekt op aanvraag een uitkering aan degene die:

- a. in een gemeente, genoemd in de bij dit besluit behorende bijlage 1 een project uitvoert dat past in het Regioprogramma Oostelijk Zuid-Limburg, zoals dat is goedgekeurd door de Staatssecretaris van Economische Zaken, of

- b. in een gemeente, genoemd in de bij dit besluit behorende bijlage 2 een project uitvoert dat past in een operationeel programma.

2. Onder een operationeel programma wordt verstaan een door de Commissie van de Europese Gemeenschappen goedgekeurd meerjarenprogramma als bedoeld in artikel 5 van de verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 24 juni 1988 betreffende de taken van de Fondsen met structurele strekking, hun doeltreffendheid alsmede de coördinatie van hun bijstandsverlening onderling met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten (PbEG L 185), niet zijnde een operationeel programma als bedoeld in de mededeling C(90) 1562/3 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen aan de Lid-Staten tot vaststelling van de richtsnoeren voor operationele programma's in het

kader van een initiatief van de Gemeenschap betreffende grensgebieden (Interreg) (PbEG C 215).

Artikel 2

Een uitkering wordt slechts verstrekt aan:

- a. de provincie Limburg,
- b. de gemeente in het gebied waarvan het project wordt uitgevoerd,
- c. een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de Wet gemeenschappelijke regelingen, in het samenwerkingsgebied waarvan het project wordt uitgevoerd, of
- d. een privaatrechtelijke rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid.

Artikel 3

1. De uitkering is een door Onze Minister vast te stellen bijdrage in:
 - a. de exploitatietekorten van het project,
 - b. de exploitatiekosten van het project of
 - c. de projectkosten,

doch niet meer dan het in de beschikking, bedoeld in artikel 9, vermelde maximale subsidiebedrag.

2. Bij de vaststelling van een uitkering als bedoeld in het eerste lid, onder a, worden uitsluitend in aanmerking genomen de noodzakelijke, rechtstreeks aan het project toe te rekenen, na de indiening van de aanvraag gemaakte en voor rekening van de aanvrager komende exploitatiekosten, verminderd met de financiële bijdragen van derden en alle aan het project toe te rekenen opbrengsten.

3. Bij de vaststelling van een uitkering als bedoeld in het eerste lid, onder b, worden uitsluitend in aanmerking genomen de noodzakelijke, rechtstreeks aan het project toe te rekenen, na de indiening van de aanvraag gemaakte en voor rekening van de aanvrager komende exploitatiekosten.

4. Bij de vaststelling van een uitkering als bedoeld in het eerste lid, onder c, worden uitsluitend in aanmerking genomen de noodzakelijke, rechtstreeks aan het project toe te rekenen, na de indiening van de aanvraag gemaakte en voor rekening van de aanvrager komende, aan derden verschuldigde en door hem betaalde kosten, met inbegrip van de omzetbelasting indien de aanvrager omzetbelasting niet kan verrekenen, doch met uitzondering van:

- a. financieringskosten, daaronder mede begrepen alle niet aan derden betaalde rentevergoedingen;
- b. legeskosten en kosten van vergunningen, voor zover in rekening gebracht door de deelnemers in de projectfinanciering;
- c. de kosten van voorbereiding, toezicht, beheer en administratie die door de aanvrager zijn gemaakt.

5. In afwijking van het vierde lid worden voor de indiening van de aanvraag gemaakte kosten van verwerving van onroerend goed, met inbegrip van overdrachts-, taxatie- en makelaarskosten, in aanmerking genomen, indien de verwerving minder dan een jaar voor de indiening van de aanvraag heeft plaatsgevonden.

Artikel 4

1. Onze Minister stelt bij ministeriële regeling met betrekking tot ieder kalenderjaar het bedrag vast, dat beschikbaar is voor het in dat jaar doen van toezeggingen op grond van dit besluit.

2. Onze Minister kan afzonderlijke bedragen vaststellen met betrekking tot projecten die worden uitgevoerd in een gemeente,

genoemd in de bij dit besluit behorende bijlage 1 onderscheidenlijk projecten die worden uitgevoerd in een gemeente, genoemd in de bij dit besluit behorende bijlage 2, met uitzondering van de gemeenten, genoemd in bijlage 1.

Paragraaf 2. Aanvraag en beslissing op de aanvraag

Artikel 5

1. Een aanvraag wordt ingediend vóór 1 januari 1995.
2. Een aanvraag wordt schriftelijk ingediend bij gedeputeerde staten van de provincie Limburg en gaat vergezeld van een projectplan en een begroting van de exploitatietekorten of de exploitatiekosten van het project of de projectkosten, afhankelijk van de aard van de uitkering die wordt gevraagd.
3. Gedeputeerde staten zenden de aanvraag door naar Onze Minister, vergezeld van hun advies.
4. Aanvragen worden niet ingediend per telefax.

Artikel 6

Door Onze Minister aangewezen personen kunnen, voor zover dat noodzakelijk is voor een goede voorbereiding van de beschikking, de aanvrager verzoeken hun toegang te verlenen tot door hem gebruikte plaatsen.

Artikel 7

1. Onze Minister geeft op de aanvraag een beschikking binnen dertien weken na ontvangst van de aanvraag. Indien de beschikking niet binnen dertien weken kan worden gegeven, stelt Onze Minister de aanvrager daarvan in kennis en noemt hij daarbij een redelijke termijn waarop de beschikking wel tegemoet kan worden gezien.
2. Onze Minister geeft geen beschikking, indien een toewijzende beslissing op een aanvraag tot gevolg kan hebben, dat op grond van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder c, afwijzend moet worden beslist op een andere aanvraag, die eerder voldeed aan de wettelijke voorschriften, totdat op die eerdere aanvraag is beslist.
3. Onze Minister geeft geen beschikking, indien een verzoek tot verlening van surséance van betaling aan of faillietverklaring van de aanvrager bij de rechtbank is ingediend, totdat op dat verzoek is beslist dan wel, indien surséance van betaling is verleend, totdat vier weken na de beëindiging van de surséance van betaling zijn verstreken. Gedurende deze periode worden de termijnen, bedoeld in het eerste lid, opgeschort.

Artikel 8

1. Onze Minister beslist in ieder geval afwijzend op een aanvraag:
 - a. indien in de financiering van het project niet of in onvoldoende mate wordt bijgedragen door de aanvrager of anderen die het, gelet op de aard van het project, mede aangaat;
 - b. voor zover het bedrag dat in het betrokken kalenderjaar voor toezeggingen beschikbaar is, is uitgeput door het totaal van voorafgaande toezeggingen dan wel dat bedrag door toezegging van de gevraagde uitkering zou worden overschreden.
2. Onze Minister kan afwijzend beslissen op een aanvraag:
 - a. indien niet is voldaan aan een verzoek als bedoeld in artikel 6;
 - b. indien gegronde vrees bestaat dat de aanvrager zal handelen in strijd met ingevolge dit besluit geldende verplichtingen;

- c. indien de aanvrager in het kader van de aanvraag gegevens heeft verstrekt, waarvan hij wist of behoorde te weten dat deze onjuist of onvolledig waren, en de verstrekking van deze gegevens tot een onjuiste beschikking op de aanvraag zou hebben geleid;
- d. indien de aanvrager failliet is verklaard.

Paragraaf 3. Toezegging en verplichtingen

Artikel 9

1. Een beschikking op een aanvraag, inhoudende een toezegging van een uitkering, bevat een vermelding van:
 - a. het projectplan waarop de toezegging betrekking heeft;
 - b. de aard van de uitkering als bedoeld in artikel 3, eerste lid;
 - c. het maximale bedrag van de uitkering;
 - d. de periode waarbinnen het project moet worden uitgevoerd.
2. Bij het bepalen van het maximale bedrag van de uitkering houdt Onze Minister rekening met de bijdragen van derden in de financiering van het project.

Artikel 10

Onze Minister kan een toezegging doen onder voorwaarden, bij het niet vervuld worden waarvan de toezegging niet in werking treedt dan wel geheel of gedeeltelijk vervalt.

Artikel 11

1. Aan de toezegging zijn de in de artikelen 12, 13 en 14 opgenomen verplichtingen verbonden.
2. Onze Minister kan aan de toezegging voorschriften verbinden.

Artikel 12

1. De betrokkene voert het project uit overeenkomstig het projectplan waarop de toezegging betrekking heeft en binnen de in artikel 9 bedoelde periode, behoudens voorafgaande schriftelijke toestemming van Onze Minister voor het wijzigen, vertragen of stopzetten van het project.
2. Onze Minister geeft op een aanvraag om een toestemming als bedoeld in het eerste lid een beschikking binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag. Indien de beschikking niet binnen acht weken kan worden gegeven, stelt Onze Minister de aanvrager daarvan in kennis en noemt hij daarbij een redelijke termijn waarop de beschikking wel tegemoet kan worden gezien.
3. Onze Minister kan aan een toestemming als bedoeld in het eerste lid voorschriften verbinden.

Artikel 13

1. De betrokkene dient binnen zes maanden na afloop van de periode waarbinnen het project ingevolge artikel 12, eerste lid, moet zijn uitgevoerd, bij Onze Minister een aanvraag om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering in.
2. De aanvraag gaat vergezeld van een opgave van gemaakte en betaalde kosten, gespecificeerd overeenkomstig de bij de aanvraag verstrekte begroting en voorzien van een verklaring van een externe accountant omtrent de juistheid van deze opgave, overeenkomstig een bij regeling van Onze Minister vastgesteld model.

3. Aanvragen worden niet ingediend per telefax.

Artikel 14

1. De betrokkene voert een administratie die zodanig is ingericht, dat daaruit te allen tijde op eenvoudige en duidelijke wijze alle projectkosten en aan het project toe te rekenen opbrengsten kunnen worden afgelezen.

2. De betrokkene voldoet aan hetgeen door door Onze Minister aange-
wezen personen wordt verzocht, voor zover dat noodzakelijk is voor een
goede uitvoering van dit besluit, omtrent:

- a. het verlenen van toegang tot door hem gebruikte plaatsen,
- b. het verlenen van inzage van zakelijke gegevens en bescheiden,
- c. het maken van kopieën van de onder b bedoelde gegevens en bescheiden en
- d. het verlenen van medewerking aan het verstrekken van gegevens door derden.

3. De betrokkene doet onverwijld nadat een verzoek tot verlening van surséance van betaling aan of faillietverklaring van hem bij de rechtbank is ingediend daarvan mededeling aan Onze Minister.

Artikel 15

1. Onze Minister kan een beschikking als bedoeld in artikel 9 intrekken, indien de beschikking ten gevolge van aan de betrokkene te wijten onjuistheid of onvolledigheid van verstrekte gegevens anders luidt dan het geval zou zijn geweest, indien de gegevens juist en volledig zouden zijn verstrekt.

2. Een beschikking als bedoeld in artikel 9 vervalt, zodra de betrokkene failliet is verklaard, indien dit geschiedt voordat het definitieve bedrag van de uitkering is vastgesteld.

Paragraaf 4. Voorschotten

Artikel 16

1. Op een uitkering ter zake waarvan een beschikking als bedoeld in artikel 9 geldt, kan op aanvraag van de betrokkene door Onze Minister een eerste voorschot worden verstrekt ten bedrage van 20 procent van het in artikel 13, eerste lid, onder c, bedoelde bedrag, zodra met de uitvoering van het project een aanvang is gemaakt.

2. Telkens wanneer de betrokkene 20 procent van de kosten die ingevolge artikel 3 in aanmerking worden genomen heeft gemaakt en betaald, kan op een schriftelijke aanvraag van hem door Onze Minister een volgend voorschot worden verstrekt ten bedrage van 20 procent van het in artikel 9, onder c, bedoelde bedrag, tot ten hoogste 80 procent van dat bedrag.

3. Onze Minister kan verlangen dat het verzoek wordt ingediend met gebruikmaking van een formulier, waarvan het model bij regeling van Onze Minister wordt vastgesteld.

Artikel 17

1. Onze Minister geeft op de aanvraag een beschikking binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag. Indien de beschikking niet binnen acht weken kan worden gegeven, stelt Onze Minister de aanvrager daarvan in kennis en noemt hij daarbij een redelijke termijn waarop de beschikking wel tegemoet kan worden gezien.

2. Artikel 7 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 18

Onze Minister kan in ieder geval afwijzend beschikken op een aanvraag, indien de betrokkene niet heeft voldaan aan krachtens de artikelen 11 en 12 gegeven voorschriften of in artikel 14 opgenomen verplichtingen.

Artikel 19

Onze Minister kan een beschikking, inhoudende de verstrekking van een voorschot intrekken, indien de beschikking ten gevolge van aan de betrokkene te wijten onjuistheid of onvolledigheid van verstrekte gegevens anders luidt dan het geval zou zijn geweest, indien de gegevens juist en volledig zouden zijn verstrekt.

Paragraaf 5. Vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering

Artikel 20

1. Indien de betrokkene niet binnen de in artikel 13 bedoelde termijn een aanvraag om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering heeft ingediend, stelt Onze Minister hem in de gelegenheid binnen een door Onze Minister te stellen termijn alsnog een zodanige aanvraag in te dienen.

2. Indien na afloop van deze termijn geen verzoek is ingediend, stelt Onze Minister het definitieve bedrag van de uitkering ambtshalve vast.

Artikel 21

1. Onze Minister geeft een beschikking binnen dertien weken na ontvangst van de aanvraag dan wel nadat de in artikel 20 bedoelde termijn is verstreken. Indien de beschikking niet binnen dertien weken kan worden gegeven, stelt Onze Minister de betrokkene daarvan in kennis en noemt hij daarbij een redelijke termijn waarop de beschikking wel tegemoet kan worden gezien.

2. Artikel 7, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 22

1. Onze Minister stelt het definitieve bedrag van de uitkering vast met inachtneming van artikel 3 van dit besluit.

2. Het definitieve bedrag van de uitkering kan op nihil dan wel op een lager bedrag dan het toegezegde bedrag worden gesteld, indien:

a. de betrokkene niet heeft voldaan aan de verplichtingen welke ingevolge dit besluit voor hem gelden;

b. de beschikking, bedoeld in artikel 9, of een toestemming als bedoeld in artikel 12 ten gevolge van aan de betrokkene te wijten onjuistheid of onvolledigheid van verstrekte gegevens anders luidt dan het geval zou zijn geweest, indien de gegevens juist en volledig zouden zijn verstrekt.

Artikel 23

Onze Minister kan een beschikking, inhoudende de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering, intrekken indien de beschikking ten gevolge van een aan de betrokkene te wijten onjuistheid of onvolledigheid van verstrekte gegevens anders luidt dan het geval zou zijn geweest, indien de gegevens juist en volledig zouden zijn verstrekt.

Paragraaf 6. Terugbetaling

Artikel 24

Indien toepassing is gegeven aan artikel 15, eerste lid, 19, 22, of 23, alsmede indien artikel 15, tweede lid, van toepassing is, zijn ter beschikking gestelde uitkeringen terstond opeisbaar voor zover zij het bedrag waarop de betrokkene alsdan recht heeft te boven gaan.

Paragraaf 7. Slotbepalingen

Artikel 25

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 april 1993 en vervalt met ingang van 1 januari 2005.

2. Indien op 31 december 2004 sedert de bekendmaking van een beschikking, inhoudende de vaststelling van het definitieve bedrag van een uitkering nog geen vijf jaren zijn verstreken, blijft dit besluit voor de desbetreffende uitkering gelden tot een tijdstip, liggend vijf jaar na de datum van bekendmaking van de beschikking.

3. Indien op 31 december 2004 een beschikking, inhoudende de toezegging van een uitkering nog niet gevolgd is door een beschikking, inhoudende de vaststelling van het definitieve bedrag van de desbetreffende uitkering, blijft dit besluit voor die uitkering gelden tot vijf jaar na de datum van bekendmaking van de laatstbedoelde beschikking.

Artikel 26

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit uitkeringen regioprogramma's Zuid-Limburg 1993/94.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 18 maart 1993

Beatrix

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. C. M. T. van Rooy

Uitgegeven de *dertigste* maart 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Economische Zaken. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 april 1993, nr. 70.

Brunssum
Heerlen
Kerkrade
Landgraaf
Nuth
Onderbanken
Simpelveld
Voerendaal

Beek
Born
Brunssum
Geleen
Heerlen
Kerkrade
Landgraaf
Nuth
Onderbanken
Schinnen
Simpelveld
Sittard
Stein
Susteren
Vaals
Voerendaal
Wittem

Algemeen

In het onderhavige besluit worden regels gesteld met betrekking tot bijdragen van de Minister van Economische Zaken aan projecten in het kader van het regionaal beleid ten aanzien van Zuid-Limburg.

Door middel van regioprogramma's wordt beoogd om in samenwerking tussen rijk, provincies en bedrijfsleven tot een programma van sociaal-economische ontwikkeling te komen, waarbij via financiering projecten tot stand komen ter versterking van de sociaal-economische ontwikkeling van de regio. Zo'n regioprogramma geldt in de in bijlage 1 vermelde gemeenten in Limburg, het regioprogramma Oostelijk Zuid-Limburg (OZL).

Voorts worden door de Minister van Economische Zaken voor projecten in de in bijlage 2 genoemde gemeenten in Zuid-Limburg gelden ter beschikking gesteld in het kader van de «co-financiering» van door de Europese Economische Gemeenschap gesubsidieerde projecten. Projecten kunnen in dit kader voor bijstand in aanmerking komen, indien zij passen in een zogenaamd «operationeel programma» dat door de Lid-Staten ter goedkeuring aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen is voorgelegd. Deze operationele programma's komen tot stand in nauw overleg tussen de Commissie, de betrokken Lid-Staat en de door de Lid-Staat aangewezen nationale, regionale, lokale of andere bevoegde autoriteiten. Voor de in bijlage 2 vermelde gemeenten in Zuid-Limburg gelden thans een programma voor industriële herstructureringsgebieden («doelstelling 2») als bedoeld in de verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad van 24 juni 1988 (PbEG L 1875) en een technologieprogramma als bedoeld in de mededeling van de Commissie van 4 augustus 1990 («Stride»; PbEG C 196). Voorts geldt in Limburg een programma voor grensgebieden als bedoeld in de mededeling van de Commissie van 30 augustus 1990 («Interreg»; PbEG C 215). Dit is evenwel in artikel 1 uitgezonderd. Met betrekking tot de co-financiering van projecten in dat kader zijn regels gesteld in het Besluit uitkeringen co-financiering Interreg 1993/94.

In de nota «Regio's zonder grenzen» (Kamerstukken II 1989/90, 21 571, nr. 2) is aangegeven dat in Zuid-Limburg het proces van herstructurering met name op het gebied van de werkgelegenheid in de oostelijke mijnstreek nog niet is voltooid. Besloten is derhalve ten behoeve van dit gebied voor de beleidsperiode van genoemde nota nog gelden ter beschikking te stellen.

Omdat het hier gaat om specifieke uitkeringen, is het besluit gebaseerd op de Kaderwet specifieke uitkeringen EZ. Deze bekostigingswijze moet in dit geval bijzonder aangewezen worden geacht, omdat de onderhavige uitkeringen geografisch zeer ongelijkmatig gespreid zullen zijn.

Over het onderhavige besluit is overleg gevoerd met de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Financiën en met de provincie Limburg. Deze konden met het ontwerp-besluit instemmen. Omdat het in dit verband slechts gaat om het voor een beperkte periode voortzetten van bestaand beleid, waarbij geen wijziging wordt gebracht in de uitoefening van taken of activiteiten door gemeenten in de zin van artikel 2 van de Financiële-Verhoudingswet 1984, is in overeenstemming met artikel 41 van die wet het horen van de Raad voor de gemeentefinanciën achterwege gebleven. Om soortgelijke redenen is ook het Interprovinciaal Overleg niet gehoord.

Mede omdat het hier gaat om de voortzetting van bestaand beleid, zijn aan het onderhavige besluit ook geen bijzondere uitvoerings- of handhavingsaspecten verbonden.

De zakelijke inhoud van het voorgenomen besluit is bij brieven van 20

januari 1992 medegedeeld aan beide Kamers van de Staten-Generaal.

Tegen beschikkingen ter uitvoering van dit besluit staat op grond van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen beroep open bij de Afdeling rechtspraak van de Raad van State.

Artikelen

Artikel 1

De provincie Limburg is gevraagd een programma op te stellen waarin doelstellingen en prioriteiten worden geschetst voor de regio oostelijk Zuid-Limburg. Genoemd programma zal, zoals het door de Staatssecretaris van Economische Zaken goedgekeurd is, als toetsingskader dienen voor de projecten, die voor een bijdrage in aanmerking worden gebracht.

Artikel 2

In dit artikel is slechts voorzien in het verstrekken van uitkeringen aan rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid, omdat de organisatie van rechtspersonen met beperkte rechtsbevoegdheid zodanig ondoorzichtig is – de informele vereniging bij voorbeeld heeft bestuur noch statuten te hebben – dat het minder voor de hand ligt dergelijke rechtspersonen voor een uitkering in aanmerking te laten komen.

Artikel 3

De verscheidenheid van projecten en de uitlopende wijzen waarop in de financiering ervan wordt voorzien, maken het niet wel mogelijk omtrent de hoogte van de uitkering gedetailleerde regels te geven. Deze kan afhankelijk zijn van de aard en omvang van het project, het belang van het project voor de economische structuur van de regio en de omvang van de bijdragen in de financiering door de regionale overheden en het bedrijfsleven in de regio.

Artikel 4

Aangezien het onderhavige besluit erin voorziet, dat op grond ervan niet alleen in het lopende begrotingsjaar maar ook in 1994 toezeggingen worden gedaan, verzet de aard ervan zich tegen het daarin vaststellen van de hoogte van het totale voor de verstrekking van uitkeringen krachtens dit besluit beschikbaar te stellen bedrag. Daarom zal het ter beschikking te stellen bedrag jaarlijks bij ministeriële regeling worden vastgesteld. Ingevolge artikel 4 van de Bekendmakingswet, wordt zo'n regeling bekendgemaakt in de Staatscourant.

Het ligt in de bedoeling aparte budgetten vast te stellen enerzijds voor oostelijk Zuid-Limburg, voor zowel projecten als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder a, als onder b, en anderzijds voor de overige betrokken gemeenten, namelijk die in het westen van Zuid-Limburg en de gemeenten Wittem en Vaals. Het tweede lid verschaft de mogelijkheid daartoe.

Artikel 5

Omdat het onderhavige besluit beperkt is tot de beleidsperiode, die eind 1994 eindigt, is in het eerste lid bepaald, dat aanvragen moeten worden ingediend vóór 1 januari 1995. Een aanvraag moet worden ingediend bij gedeputeerde staten van de provincie Limburg. Gedeputeerde staten zenden de aanvragen door naar de Minister van Economische Zaken, vergezeld van hun advies.

Aanvragen kunnen niet worden ingediend per telefax in verband met de daaraan bij de administratieve verwerking verbonden bezwaren. Ook zou het open stellen van de mogelijkheid aanvragen per fax in te dienen met zich mee brengen, dat te allen tijde voldoende apparatuur gebruiksklaar moet zijn. Dat zou een onevenredige belasting voor gedeputeerde staten betekenen.

Artikel 6

Voor een goede beoordeling van een aanvraag kan het noodzakelijk zijn om bij de aanvrager in gebruik zijnde plaatsen te betreden. Artikel 6, in samenhang met artikel 8, tweede lid, aanhef en onder a, verzekert dat de aanvrager daaraan medewerking verleent. De in artikel 6 vervatte bepaling dient onderscheiden te worden van de overeenkomstige bepaling in artikel 14, tweede lid, onder a. Artikel 6 richt zich tot de aanvrager, en speelt derhalve slechts een rol in de periode van voorbereiding van de beslissing op de aanvraag. Artikel 18 bevat verplichtingen die verbonden zijn aan de toezegging, en speelt derhalve een rol in de periode tussen de toezegging en de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering. Er is voor gekozen beide perioden te onderscheiden, teneinde in iedere periode niet meer controlebevoegdheden te laten gelden dan nodig is. In de periode waarin er nog slechts een aanvraag is, bestaat immers geen behoefte aan de in artikel 18 opgenomen verplichtingen op het gebied van de inzage in boeken en bescheiden, die slechts nodig zijn in het kader van de financiële verantwoording.

Artikel 7

In het tweede lid is een bepaling opgenomen, die de mogelijkheid biedt af te wijken van de gebruikelijke gang van zaken, waarbij op aanvragen in volgorde van binnenkomst wordt beschikt. Het is niet noodzakelijk om strikt aan die volgorde vast te houden, als toewijzing van een aanvraag maar niet tot gevolg heeft, dat op een eerdere aanvraag afwijzend moet worden beschikt in verband met de budgetuitputtingsclausule van artikel 8, eerste lid, onder b. In dit verband is niet het moment van ontvangst van een aanvraag bepalend, maar het moment waarop een aanvraag voldoet aan de wettelijke voorschriften. Daarbij gaat het om artikel 5 van dit besluit, in samenhang met hetgeen dienaangaande zal gaan gelden op grond van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Zolang de Awb nog niet in werking getreden is, zullen de desbetreffende bepalingen van de Awb uiteraard wel als vaste gedragslijn worden gehanteerd. Een aanvraag voldoet pas aan de wettelijke voorschriften, indien het aanvraagformulier volledig is ingevuld en ondertekend en alle bescheiden, die blijkens het formulier moeten worden meegezonden, zijn ontvangen.

Artikel 8

In dit artikel zijn afwijzingsgronden opgenomen. Daarbij is onderscheid gemaakt tussen gronden die steeds tot afwijzing leiden, opgenomen in het eerste lid, en gronden die tot afwijzing van de aanvraag kunnen leiden, opgenomen in het tweede lid. Daarnaast wordt een aanvraag uiteraard ook afgewezen, indien hij niet voldoet aan enige bepaling van het onderhavige besluit. De belangrijkste daarvan zijn de artikelen 1 en 2.

In het eerste lid, onder a, is tot uitdrukking gebracht, dat het voldoen aan de artikelen 1 en 2 niet automatisch leidt tot een bijdrage van de Minister van Economische Zaken. Veelal zal ook van anderen gevergd kunnen worden, dat zij bijdragen in de financiering van het project.

Daarbij moet uiteraard in de eerste plaats gedacht worden aan de aanvrager. Indien het gaat om een project dat past in een operationeel programma voor Zuid-Limburg, volgt uit de aard daarvan, dat in de financiering ervan bijgedragen moet worden vanwege de Commissie van de Europese Gemeenschappen: het gaat daarbij immers om co-financiering. Daarnaast geldt voor alle programma's, dat veelal ook mede-financiering door bij voorbeeld de provincie, gemeenten of andere ministers in de rede zal liggen.

Artikel 10

In dit artikel is voorzien in de mogelijkheid een toezegging te doen onder opschortende of ontbindende voorwaarde. Daarbij kan gedacht worden aan gevallen waarin twijfels bestaan omtrent de vraag of de aanvrager wel in staat is het project uit te voeren. Daarbij zal het vooral gaan om het nakomen van de verplichting van artikel 12, in samenhang met de periode die vermeld is in de toezeggingsbeschikking (artikel 9, onder d). Artikel 8, tweede lid, onder b, biedt, indien gegronde vrees bestaat dat de activiteiten niet (tijdig) zullen worden verricht, de mogelijkheid de aanvraag af te wijzen. De zorgvuldigheid gebiedt in zo'n geval de aanvrager in de gelegenheid te stellen die vrees weg te nemen. Soms zal hij dat echter niet kunnen, juist omdat er nog geen toezegging van een uitkering is. Te denken valt aan gevallen waarin de financiering van het project pas afgerond kan worden, nadat een toezegging verkregen is. In dergelijke gevallen kan een toezegging onder opschortende of ontbindende voorwaarde uitkomst bieden. De aanvraag hoeft dan niet onmiddellijk afgewezen te worden, terwijl toch binnen afzienbare termijn duidelijk wordt of door de toezegging nog beslag gelegd blijft worden op de beschikbare middelen.

Artikel 11

In het eerste lid is bepaald, dat de in de artikelen 12, 13 en 14 opgenomen verplichtingen verbonden zijn aan de toezegging. Dat impliceert, dat zij gelden zo lang de toezegging geldt, dus tot de beslissing omtrent de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering.

In het tweede lid is voorzien in de mogelijkheid aan de toezegging voorschriften te verbinden. Voor een goede uitvoering van het onderhavige besluit kan dat noodzakelijk zijn. Te denken valt aan voorschriften in de administratieve sfeer, in het verlengde van het bepaalde in artikel 14.

De sanctie op het niet voldoen aan de hier aan de orde zijnde voorschriften en verplichtingen is opgenomen in artikel 22: het definitieve bedrag van de uitkering kan dan op nihil dan wel op een lager bedrag dan het toegezegde bedrag worden gesteld.

Artikel 12

Het bepaalde in dit artikel vormt, tezamen met artikel 1, de kern van het onderhavige besluit. Het gaat er uiteraard om, dat de projecten worden gerealiseerd. Hierbij geldt de verplichting dat dit geschiedt binnen een bij de toezegging bepaalde periode. Het is de bedoeling de beschikbare middelen te gebruiken voor die projecten, die binnen een redelijke periode kunnen worden uitgevoerd. In gevallen waarin verzocht wordt om verlenging van die periode zal deze doelstelling dan ook afgewogen worden tegen hetgeen de verzoeker als zijn belangen naar voren brengt. Daarbij zal mede een rol spelen in hoeverre de feiten die de vertraging hebben veroorzaakt zijn ontstaan door toedoen van de betrokkene zelf.

Artikelen 13 en 14

De in deze artikelen opgenomen verplichtingen zijn noodzakelijk om tot een tijdige en deugdelijke vaststelling van het definitieve bedrag van een uitkering te kunnen komen.

De in artikel 14, eerste en tweede lid, opgenomen verplichtingen zijn nodig om bij de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering te kunnen beschikken over alle van belang zijnde gegevens en door de betrokkene verstrekte gegevens zo nodig te kunnen verifiëren.

Artikel 16

Dit artikel voorziet in de behoefte aan voorschotten op de uitkering.

In het eerste lid is bepaald, dat een voorschot wordt verstrekt op een uitkering ter zake waarvan een toezeggingsbeschikking geldt. Dat impliceert dat, zolang aan een toezegging een opschortende voorwaarde verbonden is, geen voorschotten worden verstrekt.

Artikel 18

In het algemeen zal bij het beslissen op een aanvraag om een voorschot onvoldoende inzicht bestaan in de naleving door de betrokkene van alle aan de toezegging van de uitkering verbonden verplichtingen. Een beoordeling daarvan is dan ook niet uitdrukkelijk aan de orde, al was het maar omdat aan sommige verplichtingen, zoals die van de artikelen 12 en 13 nog niet hoeft te zijn voldaan. In het geval evenwel de Minister ervan op de hoogte is, dat de betrokkene zich niet houdt aan een verplichting van artikel 14, ligt het in de rede geen voorschotten te verstrekken. Aldus kan voorkomen worden dat na vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering financiële middelen moeten worden teruggevorderd.

Artikel 20

Dit artikel beoogt te verzekeren dat een toezegging altijd afgerond wordt met een vaststelling van een definitief bedrag van de uitkering, daaronder mede begrepen een vaststelling op nihil.

Artikel 22

In het eerste lid is artikel 3 van het besluit uitdrukkelijk genoemd, ten einde buiten twijfel te stellen dat hetgeen in dit artikel is bepaald, bepalend is voor de hoogte van de uitkering. De artikelen 1 en 8 zijn hier niet genoemd, omdat daaraan slechts getoetst wordt bij de beslissing omtrent de toezegging. Daarop wordt niet meer teruggekomen.

Het tweede lid verschaft een sanctiemogelijkheid in geval van onregelmatigheden. Daarbij kan het gaan om het niet voldoen aan de verplichtingen, opgenomen in de artikelen 12, 13 en 14, of de voorschriften, bedoeld in de artikelen 11 en 12, dan wel om gevallen waarin sprake was van onjuiste of onvolledige verstrekking van gegevens.

Artikel 25

In verband met het bepaalde in artikel 3, eerste lid, onder c, van de Kaderwet specifieke uitkeringen EZ is voorzien in tijdelijkheid van het onderhavige besluit. Daarbij is de vervaldatum bepaald op tien jaar na 1 januari 1995, de datum waarvoor aanvragen moeten worden ingediend. Aangenomen kan worden, dat voor 1 januari 2005 niet alleen het

merendeel van de projecten zal zijn afgerond met een vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering, maar ook vijf jaren na die vaststelling zullen zijn verlopen. Dit houdt verband met de artikelen 23 en 24. De aard van artikel 23 brengt met zich mee, dat de mogelijkheid om het toe te passen geruime tijd na de vaststellingsbeschikking moet blijven bestaan.

In het tweede en derde lid zijn voorzieningen opgenomen voor de gevallen waarin bij het vervallen van het besluit nog geen vijf jaren zijn verstreken sedert de vaststelling van de uitkering of zelfs nog geen vaststelling heeft plaatsgevonden.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. C. M. T. van Rooy